ΔΙΑ ΝΑ ΥΠΟΛΟΓΙΖΩΝΤΑΙ ΑΙ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ

ΠΟΣΟΥΣ ΧΩΡΑΕΙ Η ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α΄;

Θὰ τὸ ἐπαναλάβωμεν, ἀλλὰ αὐτὴν τὴν φορὰν ἐπακριβῶς καὶ λεπτομερέστερον ὅτι αἱ διαστάσεις τῆς Πλατείας Γεωργίου Α΄ εἶναι αἱ κάτωθι, ὥστε πάντες νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ὑπολογίζουν τὸν ὄγκον τῶν πραγματοποιουμένων πολιτικῶν συγκεντρώσεων.

★ Τὸ κυρίως κατάστρωμα τῆς πλατείας διαστάσεως 50Χ127 μ. ἔχει ἐμβαδὸν 6.350 τετρ. μέτρων.

★ Τὸ σύνολον τοῦ καταστρώματος τῆς περιμετρικῆς ὁδοῦ ἔχει ἐμβαδὸν 7.350 τετρ. μέτρα.

★ Τὸ σύνολον τοῦ ἐμβαδοῦ τῶν πέριξ τῆς περιμετρικῆς πεζοδρομίων, δηλαδὴ τῶν στοῶν εἶναι 1.400 τετραγ. μέτρα.

Ἔχομεν δηλαδὴ σύνολον τετραγωνικῶν μέτρων πλατείας περιμετρικῆς καὶ στοῶν 15.100 τ.μ.

Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ ὑπολογίσῃ τὸν ὄγκον τῶν συγκεντρώσεων θὰ πρέπει ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ ἐκτιμᾶ τὴν πυκνότητα τῶν ἀτόμων ἀνὰ τετραγωνικὸν μέτρον, ἡ ὁποία δύναται νὰ κυμαίνεται ἀπὸ μηδὲν μέχρι 4 ἄτομα καὶ εἰς τὸ σύνολον νὰ προσθέτῃ κατὰ τὴν ἐκτίμησίν του καὶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἵστανται εἰς τοὺς ἐξώστας καὶ τὰ παράθυρα τῶν πέριξ πολυκατοικιῶν.

Διὰ τὰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας τὸ πλῆθος καταλαμβάνει καὶ χώρους τῶν ἕξη ὁδῶν σημειοῦται ὅτι τὸ πλάτος τῶν ὁδῶν αὐτῶν εἶναι τὸ ἑξῆς:

Γεροκωστοπούλου κάτω μέρος 10.95 μ.
Γεροκωστοπούλου ἄνω μέρος 10,29 μ.
Μαιζῶνος πρὸς Δημαρχεῖον 13,88 μ.
Μαιζῶνος πρὸς Ἑρμοῦ 16,5 μ.
Κορίνθου πρὸς Πατρέως 11.55 μ
Κορίνθου πρὸς Ἑρμοῦ 11 46 μ.

Εἰς τὸ σύνολον τῶν τετραγ. μέτρων συνυπολογίζονται καὶ τὰ δύο συντριβάνια.

ΤΑΠΕΤΣΑΡΙΕΣ ΤΟΙΧΟΥ
ΝΕΕΣ ΠΑΡΑΛΑΒΕΣ
ΑΠΟ ΑΓΓΛΙΑΝ — ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ — ΟΛΛΑΝΔΙΑΝ
ΠΛΑΣΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΛΑΒΑΜΠΛ
ΠΛΟΥΣΙΑ ΣΥΛΛΟΓΗ ΣΧΕΔΙΩΝ ΚΑΙ ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΩΝ
Β. ΜΑΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ ΑΕ
ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 137
ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗ — ΛΙΑΝΙΚΗ

ΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ
ΜΑΓΙΚΟΝ
ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΔΙΝΕΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ ΣΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΑΣ
ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΠΡΑΤΗΡΙΩΝ
πηρ. Κατ' οἶκον Παραλ. 324—246
Κορίνθου 285 ... 277—11
Ἱεροθέου — Παναχαϊκοῦ 323—66

ΑΛΕΚΑ ΜΑΥΡΙΟΠΟΥΛΟΥ
ΠΑΤΡΑΙ-Κορίνθου-Παντανάσσης ☎ 272.924

ΚΑΛΤΣΕΣ ΚΑΛΣΟΝ ΦΛΕΒΙΤΙΔΟΣ
ΖΩΝΑΙ ΙΑΤΡΙΚΑΙ-ΕΓΚΥΜΟΣΥΝΗΣ
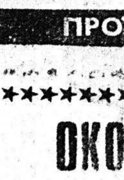
ΛΑΣΤΕΞ ΣΟΥΤΙΕΝ ΚΟΡΣΕΔΕΣ
ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΒΙΟΤΕΧΝΙΑΣ ΜΑΣ

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ
ΒΑΣ. ΜΕΡΤΖΑΝΗ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 204 = ΤΗΛ. 273.767
ΠΑΤΡΑΙ
Ἀποπερατωθείσης τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μεσολογγίου 52 Πολυκατοικίας ἀρχίζει ἡ πώλησις διαμερισμάτων 67, 82, 87, καὶ 103 τετραγωνικὰ μέτρα ἅπαντα διαμπερῆ ὡς καὶ αἴθουσα 150 τετρ. μέτρων

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ
Εἰς τὴν πολυκατοικίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καραϊσκάκη 116
Ὁ 1ος ὄροφος ὁλόκληρος 22Χ 6 μ. διὰ οἱανδήποτε χρῆσιν.
ὁ 4ος ὄροφος, μία αἴθουσα 12Χ6 μ.
Καὶ εἰς τὸν 5ον ὄροφον 1 αἴθουσα (φάτσα γιὰ γραφεῖον
Πληροφορίαι ἐντὸς τηλ. 222—822.

ΕΠΙΚΕΙΤΑΙ Η ΔΗΜΟΠΡΑΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΠΑΤΡΩΝ - ΠΥΡΓΟΥ

Πληροφορούμεθα ὅτι ἡ Ἐπιθεώρησις Δημοσίων Ἔργων ὁλοκληρώνει ἐντὸς ὀλίγου τὰς ἑτοιμασίας διὰ τὴν δημοπράτησιν τοῦ μεγάλου ὁδικοῦ ἔργου τῆς εὐθυγραμμίσεως καὶ διαπλατύνσεως τῆς Ἐθνικῆς ὁδοῦ Πατρῶν—Πύργου. Πιστεύεται ὅτι ἡ δημοπράτησις θὰ γίνῃ περὶ τὰ μέσα τοῦ προσεχοῦς Δεκεμβρίου.

Αἱ ἐργασίαι ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἡ ὁποία παρακάμπτει ὅλους τοὺς κατωκημένους χώρους θὰ ἀρχίζουν ἀπὸ τὸ Μιντιλόγλι καὶ θὰ φθάνουν μέχρι Ὀλυμπίας.

Κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας μας πληροφορίας εἶναι ἐνδεχόμενον εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ νὰ περιληφθῇ καὶ τὸ τμῆμα τῆς ὁδοῦ ἀπὸ Ἰτιές μέχρι Μιντιλογλίου διὰ τὸ ὁποῖον ὑπάρχει μάλιστα καὶ ἕτοιμη μελέτη. Ἀποφάσεις θὰ ληφθοῦν μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἔργου διὰ τὴν κυρίως ὁδὸν ἡ ὁποία ἔχει μελετηθῆ καὶ χρηματοδοτηθῆ ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον καὶ τὴν Διεθνῆ Τράπεζαν Ἐπενδύσεων.

ΠΕΡΙ ΥΨΩΝ

★ Βουλευτὴς τῆς Νέας Δημοκρατίας κατέθεσε ἐρώτησιν εἰς τὴν Βουλὴν μὲ τὴν ὁποίαν ὁμολογουμένως μὲ ἔξαρσιν καὶ πικρίαν ἔκδηλον ἐρωτᾶ πότε ἐπὶ τέλους ὁ κ. Ὑφυπουργὸς Οἰκισμοῦ σκέπτεται νὰ ἐπιλύσῃ τὸ θέμα τῶν ὕψων τῆς Ἄνω Πόλεως. Κατ' ἀρχὴν θὰ σημειώσωμεν ὅτι αἱ τοιαῦται διαμαρτυρίαι δὲν βλάπτουν ἔστω καὶ ἂν γίνωνται τὴν 12 παρὰ 5. Κατὰ τὰ λοιπὰ ὅμως ματαιοπονεῖ ὁ κ. βουλευτὴς ἐρωτῶν, διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον ὅτι οἱ ἐν Ἀθήναις ἁρμόδιοι δὲν ἔχουν τὴν πρόθεσιν νὰ ἱκανοποιήσουν τὸ δίκαιον αἴτημα, ὡς ἀπὸ πολλῶν μηνῶν ἔχει προειδοποιήσει ὁ «Ἐθνικὸς Κήρυξ». Ὑπάρχει βεβαίως ποιά τις ἐλπὶς νὰ δοθῇ κάποια λύσις τώρα, ἐν ὄψει ἐκλογῶν, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἡ σχετικὴ διαδικασία εἶναι περίπλοκος καὶ χρειάζεται χρόνος, δὲν θὰ πρέπει νὰ βασίζωνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἰς τὰς ἐλπίδας αὐτάς. Ὅ,τι γίνει θὰ γίνῃ μετὰ τὰς ἐκλογάς. Καὶ τότε θὰ ἴδωμεν πρὸς ποίους θὰ πρέπει νὰ ἐπανυποβληθῇ τὸ αἴτημα.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ ΜΟΔΑΣ
ΟΣΚΑΡ
ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ Ο.Ε.
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 115
ΤΗΛ. 275—480

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ
Φιλοποίμενος 27
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ
ΔΗΜ. Α. ΒΡΗΣ
Κορυτσᾶς 107
Διευθυντὴς Συντάξεως
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Α. ΒΡΗΣ
Ζαΐμη 20

ΞΕΝΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

ΤΟ ΣΑΦΑΡΙ ΤΟΥ... ΡΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ!

Κύριε Διευθυντά,

Ἐσκέφθηκα ὅτι θὰ ἔπρεπε ἴσως ν' ἀπευθυνθῶ καὶ σὲ σᾶς, ἰδίως μετὰ ἀπὸ μιὰ ἀπάντηση ποὺ μοῦ δόθηκε στὶς ἀρχὲς Μαΐου 1977 ἀπὸ τὸ Δασαρχεῖο Πατρῶν ὅτι «εἰς τοὺς ἀρχαιολογικοὺς χώρους δὲν ἀπαγορεύεται ἡ θήρα», σὲ παρατήρησή μου ὅτι τὴν Παρασκευὴ 6 Μαΐου 1977 ἐκυνηγοῦσαν λαθραῖα καὶ παράνομα, ὅπως πάντα, τελείως ἐλεύθεροι καὶ ἀνενόχλητοι, ἀκόμη καὶ πολὺ πλησίον τοῦ Φρουρίου Ρίου. Ἐπληροφόρησα ἐπίσης τὸ Δασαρχεῖον, —οὐδεμία αἴσθησις φυσικὰ εἰς τὸ ἀκροατήριον—ὅτι τὸ Σαββατοκύριακο τῆς Πρωτομαγιᾶς ἐκυνηγοῦσαν τοῦ καλοῦ καιροῦ τοὺς τελευταίους τσαλαπετεινοὺς ποὺ ἀπόμειναν θήραμα ἀπηγορευμένον, προστασία περιβάλλοντος.

Περιττὸ ν' ἀναφέρω ὅτι πρόκειται γιὰ κατοικημένη περιοχή, ὅτι ἐγγύτατα τοῦ Κάστρου βρίσκεται τὸ Λιμεναρχεῖον.. οἱ προβλῆτες FERRY—BOAT, CAMPINGS, βενζινάδικα, καφενεῖα, ἑστιατόρια, TEXACO λίγο πιὸ πέρα σπίτια, ἐπαύλεις, BUNGALOWS, τουριστικὰ ξενοδοχεῖα περιωπῆς κλπ.

Ὅλα αὐτὰ μέσα στὸ κατ' ἐξοχὴν ἐπίκεντρον τῆς «πρώτης γραμμῆς τοῦ μετώπου» τοῦ κυρίως χώρου, ὅπου οἱ κατ' εὐφημισμὸν «κυνηγοὶ» ἀναπτύσσουν τὴν πλέον δυναμική, πυρετική, πολεμοχαρή, προκλητικὰ «παρασιτικὴ» δράση τους. Τὸ «μακελειὸ» κορυφώνεται κατὰ τὴν διάρκειαν ἐντάσεως τῶν κυνηγετικῶν περιόδων καὶ εἰδικὰ κατὰ τοὺς χειμερινοὺς μῆνες, σὲ ὅλο τὸ μῆκος τῶν ἀνερχομένων τῆς παραλίας ἐθνικῶν ὁδῶν καὶ ἀπὸ τίς δύο πλευρὲς αὐτῶν, μέσα στοὺς κεντρικώτατους δρόμους τοῦ Ρίου καὶ τῶν γειτονικῶν Βερναδεΐκων, στοὺς κήπους ὄχι μόνον ἐκείνων ποὺ ἀπουσιάζουν, ἀλλὰ κ' ἐκείνων ποὺ δὲν ἀπουσιάζουν, σὲ μικρὰ κεντρικὰ περιφραγμένα οἰκόπεδα, σὲ ἠλεκτρικὰ καλώδια τῆς ΔΕΗ, στὰ δένδρα τοῦ...Σταθμοῦ Χωρ)κῆς Ρίου Πατρῶν, στὰ δένδρα μας, στὶς στέγες μας, στὶς πόρτες μας, στὶς αὐλὲς μας, παντοῦ. Παρὰ λίγο νὰ ξεχάσω. Ἔχει πολὺ πέραση, φαρίεται ἀκόμη σὲ μᾶς ὑπερβολικὰ τὸ κυνήγι ἀπὸ γιαπιά, οἰκοδομές, κάποτε κάποτε, γιατί ὄχι; ἀπὸ ταράτσες καὶ παράθυρα σπιτιῶν. Ἄλλοτε πάλι ἀπὸ ἐν κινήσει αὐτοκίνητα.

Τί ὡραῖα! Τί χαρά! Σωστὸ ξεφάντωμα. «Ἀπίστευτο;»

Καὶ ὅμως. «Ἀληθινό». Γιατί ἔ, ποῦ ζῆτε ἐσεῖς; Ἐδῶ σὲ μᾶς ποὺ λέτε, λοιπόν, πρέπει νὰ μάθετε καὶ σεῖς ἀφοῦ δὲν τὸ ξέρατε, ὅτι ἡ τάξη τῶν πραγμάτων, σχετικὰ μὲ τὸ θέμα εἶναι ἀναποδογυρισμένη, σταθερὰ καὶ μόνιμα, κι' ἔχει «μετὰ Βαΐων καὶ κλάδων» ἑδραιωθῆ σ' αὐτὴ τὴν ἀνάποδη θέση.

Οἱ «κυνηγοὶ» τῆς κακιᾶς ὥρας, οἱ καλούμενοι «κυνηγοὶ» ἔχουν φθάσει πρὸ πολλοῦ στὸ σημεῖο νὰ θεωροῦν δικαίωμά τους ἀναφαίρετο νὰ πυροβολοῦν «σὰ στὸ σπίτι τους» καὶ χωρὶς καμμιὰ διάκριση μέσα στὸ κέντρον τοῦ οἰκισμοῦ. Καί ἂν κανεὶς ἐξεγερθῆ καὶ τοὺς ἐναντιωθῆ, τὸν ζυγίζουν, τὸν ἐξετάζουν δύσπιστα, διαπεραστικά, ἀπὸ πάνω ἴσαμε κάτω μὲ τὴ ματιὰ καὶ δὲν μποροῦν νὰ κρύψουν τὴν ἔκπληξή τους: «Τὶ λέει αὐτὸς, μωρέ; Βρὲ τὸν κακομοίρη, βρὲ τὶ βάσανα ὑπάρχουν στὸ κόσμο. Θεὸς νὰ φυλάη μακρυὰ ἀπὸ μᾶς, Χριστὸς κι' ἡ Παναγιὰ καί ὅλοι οἱ Ἁγίοι. Τρελλὸς θὰ εἶναι ὁ καϋμένος, «ψωνισμένος» τοὺς φαίνεται. Σταυροκοπιῶνται διπλά, σταυρωτά, πλημμυρισμένοι ποιητικὸ οἶκτο καὶ καλοκάγαθη συμπάθεια, κουνᾶνε τὸ κεφάλι ἀναστενάζοντας λυπημένα μὲ.. σημασία καὶ πέφτουν σὲ βαθειὰ συλλογὴ γιὰ τὴν ..ἀνθρώπινη κατάντια. Νοιώθουν ὅμως καὶ τὴ «δικαιολογημένη» ἀγανάκτηση νὰ φουντώνῃ νὰ θεριεύῃ μέσα τους, σὰ φωτιὰ γιὰ τὸν... Κατατρεγμό. Μετά, ἀρχίζει σιγὰ σιγὰ νὰ τοὺς παίρνει καὶ τὸ παράπονο κι' αἰσθάνονται κάπως σά...Μεγάλοι Ἀδικημένοι. Τόσο κόβει τὸ μυαλὸ τους. Ὡς ἐκεῖ μπορεῖ νὰ φτάση ἡ σκέψη τους. Δὲν πρέπει νὰ ζητάη κανεὶς πιὸ πολλά. «Φταῖνε, ὅμως αὐτοί»;»

Τὸ Δασαρχεῖον καὶ ὁ τοπικὸς Σταθμὸς Χωρ)κῆς ἔχουν δεχθεῖ σιωπηρὰ καὶ ἀνέχονται ἀπὸ χρόνια αὐτὸ τὸ «καθεστὼς ἀνταρτοπολέμου». Κλείνουν μάτια καὶ αὐτιά, βαθειὲς εἶναι οἱ ρίζες, παρὰ τίς γραπτὲς καὶ προφορικὲς διαμαρτυρίες ἑνὸς σημαντικοῦ καὶ διόλου εὐκαταφρόνητου ἀριθμοῦ ἀμέσως ἐνδιαφερομένων. Κανένας δὲν κινεῖται, κανεὶς δὲν συγκινεῖται.

Κι' ἔτσι χρόνο μὲ τὸ χρόνο, πηγαίνουμε ἀπ' τὸ κακὸ στὸ χειρότερο.

Τὸ πιὸ θλιβερὸ εἶναι ὅτι, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς «ξένους ἐπιδρομεῖς», τοὺς δῆθεν «κυνηγούς», τοὺς «κυνηγοὺς» τοῦ γλυκοῦ νεροῦ, καὶ γενικὰ τοὺς πλιατσικολόγους καὶ τοὺς κατεργαρέους τοῦ «εἴδους» ποὺ λυμαίνονται καὶ ἀφανίζουν τὸν τόπο μας, οἱ ντόπιοι «τραμπούκοι» τῆς περιοχῆς ποὺ λατρεύουν μὲ «ἔξαλλον πάθος» τὸ συναρπαστικὸ καὶ μοντέρνο αὐτὸ «σπὸρ» τοῦ «παράνομου» βέβαια—ἂς τὸ πῶ ἄλλη μιὰ φορά, δὲν πειράζει—κυνηγιοῦ μέσα στὸ χωριό, ἀγωνίζονται μὲ νύχια καὶ δόντια νὰ διαφυλάξουν «ἐσαεὶ ἀνέπαφον τὴν ὡραίαν παράδοσιν» κι' ἐννοοῦν νὰ μᾶς ἐπιβάλουν τὶς «σατραπικὲς» τους ἀπόψεις μὲ τὸ «ἔτσι θέλω». Καὶ μεῖς, οἱ πολὺ περισσότεροι ἄλλοι, ἀκόμη καὶ ὅταν καθόλου δὲν συμμετέχουμε σ' αὐτό, δὲ διαθέτουμε, οἱ ἄμοιροι, ραγιάδες ἀδιάφοροι, ὑποταγμένοι καρτερικὰ στὸ ζυγὸ τοῦ κατεστημένου, τὴ στοιχειώδη κρίση, οὔτε τὸ ἀνάλογο θάρρος τῆς γνώμης γιὰ νὰ σηκώσουμε τὸ κεφάλι καὶ νὰ κάνουμε πέρα τὴν ἀθλιότητα ποὺ μᾶς ταπεινώνει καὶ μᾶς ἐξευτελίζει.

Ξαναγυρίζω ὅμως στὴν ἀπάντηση τοῦ Δασαρχείου Πατρῶν. Φυσικά, δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι στὰ Δασαρχεῖα ἀσφαλῶς γνωρίζουν τὶς διατάξεις περὶ θήρας καλύτερα ἀπὸ τὸν καθένα. Ἀλλὰ κι ἕνα συνηθισμένο μυαλὸ δὲ μπορεῖ νὰ μὴ συλλογιστῇ ὅτι ἀρχαιολογικὸς χῶρος καὶ κυνήγι εἶναι δυὸ ποσὰ ἀντιστρόφως ἀνάλογα καὶ ὅτι μὲ κανένα τρόπο δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συνυπάρξουν, νὰ συμβιβαστοῦν. Δηλαδή, σύμφωνα πάντοτε μὲ τὶς ἀπόψεις τοῦ Δασαρχείου Πατρῶν, σὰν ἰδεώδεις τοποθεσίες κυνηγιοῦ προσφέρονται, ἂς ποῦμε, τὸ ἄλσος τῆς Ἀρχαίας Ὀλυμπίας τὸ δάσος τῆς Ἐπιδαύρου, οἱ Δελφοὶ καὶ λοιποὶ πολυάριθμοι ἑλληνικοὶ ἀρχαιολογικοὶ χῶροι. Ἴσως ἔτσι, μάλιστα, κατορθώσουμε ν' ἀνεβάσουμε σημαντικὰ καὶ τὰ τουριστικά μας ἔσοδα προσελκύοντας «κυνηγούς — τουρίστες», οἱ ὁποῖοι, ἀφοῦ χαροῦν λόγου χάριν, τὸ ἄφθαρτον κάλλος καὶ σταθοῦν γιὰ λίγο ἄφωνοι ἀπὸ τὴν ἔκστασιν καὶ τὸ δέος, ἀντικρύζοντας τὴν ἀνυπέρβλητον, θεσπεσίαν τελειότητα τῶν ἀθανάτων ἀριστουργημάτων τῆς Ὀλυμπίας, βγαίνοντας μετὰ στὸ προαύλιο, Μπάμ! Μπάμ! Μπάμ! Μπάμ! ἀρχίσουν νὰ ρίχνουν ἀπανωτὰ καὶ καμπόσα κεφάτα σμπάρα γιὰ νὰ παρατείνουν καὶ νὰ ὁλοκληρώσουν τὴν ἀπόλαυση...

Μπράβο Δασαρχεῖον Πατρῶν! «Κυνηγοὶ τοῦ Κόσμου ὅλου. Σπεύσατε ὁλοταχῶς. Τρανὰ μαντάτα γιὰ σᾶς! Οἱ Ἑλληνικὲς Ἀρχαιότητες στὰ πόδια σας. Ἐσᾶς ἐπερίμεναν ἐδῶ καὶ αἰῶνες μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας νὰ τὶς τινάξετε στὸν ἀέρα. Διαλέγετε καὶ παίρνετε. Ἄλλος γιὰ τὴ Μεθώνη, ἄλλος γιὰ τὸ Μυστρᾶ, ἄλλος γιὰ τὶς Μυκῆνες, ἄλλος, ἄλλος, ἄλλος...». Μὲ τὴν ἄδειά μας. μὲ τὶς εὐλογίες μας.

Ἀλήθεια, πῶς θὰ τὴν ἔβλεπε, ἄραγε ὁ κ. Τζαννετάκης αὐτὴν τὴν τόσον «πρωτότυπον» «ἐνδιαφέρουσαν», ἀλλὰ καὶ συγχρόνως «προσοδοφόρον» ἰδέαν τοῦ Δασαρχείου Πατρῶν;

Εἶναι κοινὸ μυστικὸ ὅτι ἐκ μέρους τοῦ Δασαρχείου Πατρῶν καὶ τοῦ τοπικοῦ Σταθμοῦ Χωρ)κῆς ὑπάρχει, σχετικὰ μὲ τὸ θέμα, ἡ μέριμνα καὶ τὸ ἐνδιαφέρον ποὺ ὑπῆρχαν περίπου πρὸ τῆς ἱδρύσεως Δασαρχείου καὶ Χωροφυλακῆς. Ζοῦμε ὅμως στὸ 1977 καὶ πολλὰ ἔχουν ἀλλάξει ἀπὸ τότε.

Τὸ Δασαρχεῖον Πατρῶν βγάζε τὶς ἄδειες μὲ τὴν «αὐτοκινητιά» εἰς βάρος ὅλων τῶν γειτονικῶν προαστείων. Δὲν τὰ ξέρει αὐτὰ τὸ Δασαρχεῖον; Καὶ μετά, τὶ νὰ κάνῃ; Ἐὰν καὶ ὅταν—ἀφοῦ βέβαια προηγηθοῦν συνεχεῖς, ἐπίμονες, ἀλλεπάλληλες διαμαρτυρίες — ἀναγκαστῇ στὸ τέλος καθυστερημένα νὰ ἐλέγξῃ, ἐλέγχει γιὰ τὸν.. Ἔλεγχο.

Ὁ Σταθμὸς Χωρ)κῆς Ρίου Πατρῶν συναγωνίζεται ἐπικινδύνως κι ἀκόμη ὑπερβαίνει κατὰ πολὺ σὲ ἀπροθυμία, νωθρότητα καὶ ἀπόλυτη ἀδράνεια τὴ στάση τοῦ Δασαρχείου Πατρῶν. Ἕνα ἀνεπανάληπτο, χαριτωμένο στιγμιότυπο ἡ «εὔγλωττη» ἀπάντηση, συνετὴ συμβουλή—νουθεσία τοῦ Σταθμοῦ Χωρ)κῆς Ρίου Πατρῶν σὲ σχετικὲς διαμαρτυρίες μου, τὸν περασμένο χειμῶνα. Ἐλέχθη μέσα στὸ Σταθμὸ ἀπὸ κατώτερον ὄργανον παρουσία ὑπευθύνου προσώπου τὸ ὁποῖον ἐπεκύρωσε μὲ τὴ σιωπή του. Εἶναι ἕνα μικρό, ἁδρὸ, χαρακτηριστικὸ σκίτσο ποὺ ἐξηγεῖ πολλὰ καὶ λύνε πολλὲς ἀπορίες. Σὲ ὅσους, ἔχουν ἀπορίες. Ἀξίζει τὸν κόπο ν' ἀκουμπήσω μπροστά σας «ἐπὶ λέξει» αὐτὸ τὸ σπάνιο μαργαριτάρι, ὄχι ὅμως καὶ τὸ ...μοναδικό, γιὰ νὰ σᾶς θαμπώσῃ μὲ τὴν ἀστραφτερὴ λάμψη του: «Ἐὰν σᾶς τρομάζουν ἢ σᾶς ἐνοχλοῦν οἱ πυροβολισμοί, νὰ πάρετε καὶ σεῖς ἕνα ὅπλο καὶ νὰ ρίχνετε γιὰ νὰ τοὺς συνηθίσετε». Δὲν χρειάζονται σχόλια.

Ἡ Ἀγροφυλακὴ πάλι, ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, ἀκολουθῶντας τὸ γενικὸ ρεῦμα, σκυφτά, προσεχτικά, μετρημένα, ἀθόρυβα, περπατάει βῆμα πρὸς βῆμα, μὲ σχολαστικὴ ἀκρίβεια πάνω στ' ἀχνάρια τῶν δυὸ προηγουμένων. «Ἔι Αὐτὸ μᾶς ἔλλειπε τώρα ε! Τὸ λοιπὸν δηλαδής, νὰ τὰ πᾶμε κόντρα, νὰ πιανόμαστε μὲ τὸν ξένο κόσμο ποὺ ξεπεζεύει σὰν τὴ χαρὰ τοῦ Θεοῦ μὲ τὶς κοῦρσες του; Σάματες μᾶς ζημιώνουν, σάματις μᾶς βλάφτουν; Ἀντὶς γιὰ τὸ φχαριστῶ. Ἴσα ἴσα ποὐρχονται οἱ ἀθρῶποι καὶ δίνουν τὴν ἀξία τους στὸ χωριό μας, νὰ ροβολήσουμε τὸ κατόπι καὶ νὰ τοὺς πάρουμ' ἀπόκοντα τοῦ κυνήγου σὰν τοὺς μουρλούς; Εἶναι καὶ ντροπῆς, λέω γώ. Γιά, ν' ἀρχινήσουμε νὰ μαλλώνουμε, νὰ τρωγόμαστε σὰ τὰ κοκκόρια συναμετάξυ μας καὶ νὰ γενόμαστε κακοὶ μὲ τὸν ἀδρεφό, τὸ γείτονα, τὸ φίλο, τὸ διπλανόνε, μιὰ πόρτα, μιὰ οἰκογένεια. ἀθρῶποι 'μαστε, ποὔχει κι' αὐτός, ἔτσι νὰ τὸ ποῦμε, τὸ μεράκι του! Γιά, νὰ χαλάσουμε πίσω πίσω τὴ καρδιὰ καὶ τὸ γοῦστο τῶν παιδιῶνε 'δῶ πάλια 'νὰ γύρο; Κι' ὅλα αὐτοῦνα 'πὸ πάνω, ἔτσι τὸ δίχως λόγο, γιὰ μιὰ παλαβὴ λόξα, γιὰ τὸ τίποτες. Σάμπως πάει. τὰ χάσαμ' λέω. σαλέψαν τὰ λοϊκά μας, ὁλότελα. Αὐτὸ ξέρω 'γὼ νὰ πῶ».

Τί ν' ἀντιπαραθέσῃ κανεὶς μπροστὰ σὲ μιὰ τέτοια ἐπιχειρηματολογία ἀκαταμάχητη;

Ἄλλωστε, ἡ Διοίκησις Χωροφυλακῆς Ἀχαΐας, μόλις μὲ τὰ μεγίστης δυσκολίας ἀναγνωρίζει μίαν ἐλαχίστην ἁρμοδιότητα ἐπὶ τοῦ θέματος καὶ ἐπιρρίπτει τὰς εὐθύνας «ἀκεραίας» εἰς τὸ Δασαρχεῖον Πατρῶν.

Ἂν καὶ τονίζει, διευκρινίζει ὅτι «οὐσιαστικῶς» δὲν ἔχει οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν, ἐν τούτοις, ὑπόσχεται μὲ πλουσιοπάροχη γενναιοδωρία νὰ κάμῃ χατηρικῶς ἕνα ἀσήμαντο κάτι γιὰ μᾶς, τοὺς ἐνοχλητικούς, φορτικοὺς παράλογους, γιὰ νὰ μᾶς εὐχαριστήσῃ. Ὅμως, προσοχή! Μόνο καὶ μόνο, ἔτσι δά, ἴσα γιὰ νὰ μᾶς δείξῃ τὴν πολὺ πολὺ καλή της διάθεση καὶ τὴν πολὺ πολὺ καλή της καρδιά. Σὰ μεγαλόψυχη παραχώρηση, ἐλεημοσύνη. Ἀ! Ὅλα κι ὅλα. Μὴ γινόμαστε κι' ἀπαιτητικοί.

Τὸ Δασαρχεῖο τὰ ρίχνει στὴ Χωροφυλακή, ἡ Χωροφυλακὴ τὰ ρίχνει στὸ Δασαρχεῖο. Καὶ ὥσπου νὰ βρεθῇ ἡ δυσεύρετη ἄκρη τοῦ πολυθρύλητου μίτου τῆς Ἀριάδνης, τά χρόνια περνᾶνε, τὸ ντουφεκίδι συνεχίζεται καὶ τὰ σκάγια χοροπηδᾶνε γύρω μας εὔθυμα, ξένοιαστα, αἰσιόδοξα, σ' ἕνα τρελλὸ τρελλούτσικο μεθυσμένο παραλήρημα φρενίτιδας κι' ἐνθουσιασμοῦ.

Οἱ σφαῖρες τοῦ «παράνομου κυνηγιοῦ» μέσα σὲ οἰκισμούς, ὅπως στὴ δική μας περίπτωση, πρῶτα πρῶτα θίγουν «καίρια» στόχους ὅπως: ΑΣΦΑΛΕΙΑ, ΔΗΜΟΣΙΑ ΤΑΞΙΣ, ΗΣΥΧΙΑ. Θίγουν ὅμως καὶ στόχους ὅπως: Προστασία Περιβάλλοντος, Εὐπρέπεια καὶ Καλὴ Ἐμφάνισις τοῦ Χώρου, Πολιτιστικὴ Συμπεριφορὰ Κατοίκων καὶ ἄλλους.

Αὐτὴ ἡ «ἐπικίνδυνη ἀσχήμια» δὲν κατεβάζει μόνον τὸ πολιτιστικὸ ἐπίπεδο τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς σὲ ἀποκαρδιωτικὰ χαμηλὸ βαθμὸ καὶ μᾶς τοποθετεῖ πανηγυρικά, θριαμβευτικὰ στὴν κατηγορία «οἰκισμῶν ὑπαναπτύκτων» ἀλλὰ ἐπίσης ὁδηγεῖ καὶ σὲ λυπηρὲς σκέψεις, δυσάρεστες διαπιστώσεις, ἐρωτηματικὰ ἐξ αἰτίας τῆς ἀσυγχώρητης καὶ ἀδικαιολόγητης συμπεριφορᾶς τῶν Ἁρμοδίων Ἀρχῶν.

Ἦταν γιὰ μένα ἕνα χρέος μιὰ ὀφειλὴ στὸν τόπο ποὺ ἔζησα ὅλα μου τὰ χρόνια νὰ κάμω γνωστές, νὰ μεταφέρω τὶς ὑπεύθυνες προσωπικὲς μου ἐμπειρίες, ζωντανά, ἀνάγλυφα, πιστά, μὲ ἀσυνήθιστη τόλμη, μὲ εἰλικρίνεια, εὐθύτητα. Γιατὶ οἱ γραμμὲς αὐτές, ὅπως ἴσως θὰ ἔχετε καταλάβει, δὲν εἶναι παρὰ μιὰ δυνατὴ κραυγὴ ἀπελπισίας τῆς περιοχῆς Ρίου —Βερναδεΐκων Πατρῶν ἕνα ἀπεγνωσμένο S.O.S. γραμμένο μὲ τὰ μελανὰ χρώματα τῆς ἀλήθειας. Ὅλα αὐτὰ τὰ βλέπω καὶ τὰ ζῶ μὲ πολὺ μεγάλη ἔνταση, ἀπὸ πάρα πολὺ κοντά. ἐπὶ 10 καὶ πλέον χρόνια καὶ ἐπαναστατῶ. Νοιώθω ὅμως καὶ βαθειὰ ντροπή, γιατὶ πιστεύω ὅτι ὅλοι μαζὺ ἀλλὰ καὶ ὁ καθένας χωριστά, εἴμαστε λιγώτερο ἢ περισσότερο ὑπεύθυνοι γιὰ τὸ κάθε τὶ ποὺ γίνεται γύρω μας.

Δὲν εἶναι πιὰ καιρὸς νὰ δοθῇ μιὰ ἐπίσημη, ριζική, ὁριστικὴ λύση «ἐκ τῶν ἄνω» σ' αὐτὸ τὸ ὀξὺ πρόβλημα ποὺ ἀντιμετωπίζει τὸ νευραλγικό, ἐπίκαιρο αὐτὸ σημεῖο, τὸ πολυσύχναστο «μονοπάτι» ποὺ γεφυρώνει τὴ Στερεὰ μὲ τὴν Πελοπόννησο;

Δὲ θὰ πρέπει νὰ προστατευθῇ δι' εἰδικῶν, αὐστηροτάτων ἀπαγορευτικῶν διατάξεων ὥστε νὰ δοθῇ ἕνα ἀποφασιστικὸ τέλος στὰ δικά μας δεινά, στὴν καταστροφὴ καὶ τὸ διασυρμὸ τοῦ μικροῦ χώρου;

Ποιὸς θὰ «ἐπαναφέρῃ τὰς ἁρμοδίας Ἀρχὰς εἰς τὴν τάξιν» καὶ θὰ ὑποδείξῃ εἰς Αὐτὰς τὰ «καθήκοντα» καὶ τὰς «ὑποχρεώσεις» των;

Ποιὸς θὰ μᾶς δώσῃ νὰ καταλάβουμε ὅτι οἱ «στριγγιὲς παραφωνίες κι' ὁ ἀχὸς τῶν «ὅπλων» δὲν ἔχουν πιὰ καμμιὰ θέση σ' αὐτὸ τὸ φιλήσυχο καὶ εἰρηνικὸ χῶρο;

Ποιὸς θὰ τραβήξῃ ἀπὸ τὰ πρόσωπά μας τὶς ἀξιοθρήνητες κέρινες μάσκες τῆς μομφῆς ἢ τῆς σιωπηλῆς ἀδιαφορίας γιὰ νὰ μπορέσουμε ν' ἀνοίξουμε διάπλατα τὰ μάτια μας στὸ Φῶς;

Καὶ ποιὸς θὰ βρεθῇ τέλος πάντων νὰ μᾶς πῇ ὅτι μόνον «τοῖς νόμοις ἅπαντα κοσμεῖται καὶ τῷ τούτοις πείθεσθαι,» —Δημοσθένης.

ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟΝ.

Τὸ θέμα εἰναι γενικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ ἀκριβῶς γι' αὐτὸ τὸ λόγο πολὺ σοβαρώτερο ἀπ' ὅτι ἐκ πρώτης ὄψεως ἐμφανίζεται. Γιατί, ὅπως ἤδη θὰ ξέρετε, δὲν πρόκειται δυστυχῶς γι' ἀποκλειστικὸ τοπικὸ φαινόμενο τῆς περιοχῆς Ρίου —Βερναδεΐκων Πατρῶν. Πάρα πολλοὶ ἑλληνικοὶ κεντρικοὶ οἰκισμοὶ «μαστίζονται ἀνελέητα» ἀπὸ τὴν πληγὴ τοῦ παράνομου κυνηγιοῦ, ἕνα «ἀμὸκ» ὁμαδικό, ἢ καλύτερα μιὰ «ἐπιδημία» ποὺ ἁπλώνεται καὶ διαδίδεται ἀσυγκράτητη μὲ ἁλματώδη ταχύτητα καθὼς περνάει ὁ καιρός. Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς ἀπειράριθμους λόγους καὶ αἰτίες: Τελεία ἔλλειψη ἀγωγῆς κυνηγῶν. Στενότητα χώρου καὶ δυσαναλόγως ἤδη μεγάλος καὶ συνεχῶς αὐξανόμενος ἀριθμὸς ἐκδιδομένων ἀδειῶν. Τακτικὴ ἀρχῆς ἁρμοδίων καὶ σὰν ἄμεση συνέπεια πλήρης ἀσυδοσία κυνηγῶν. Χαμηλὸ μορφωτικὸ ἐπίπεδο καὶ σὰν ἑπόμενο ἐπακόλουθο μὴ ὀρθὴ ἐκτίμηση καὶ ἀντιμετώπιση τοῦ θέματος ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῶν περιοχῶν. Μετακίνηση στὶς πόλεις ὀρεσιβίων καὶ γενικὰ κατοίκων τῆς ὑπαίθρου ποὺ κάνουν τ' ἀδύνατα δυνατὰ νὰ βροῦν λίγο ἐλεύθερο χρόνο γιὰ ἕνα σύντομο νοσταλγικὸ «ρετρὸ» στὸ παρελθόν. Πετιῶνται μιὰ βιαστικὴ βόλτα μὲ τ' αὐτοκίνητά τους καὶ «ρημάζουν» ὅλα τὰ γύρω προάστεια, καὶ πολλοὶ ἄλλοι λόγοι.

Ἡ μακρυὰ περίοδος τῆς «καθιερωμένης μεγάλης δοκιμασίας» δὲν ἀπέχει πολύ. Ὥσπου νἆναι φθάνει. Τὶ θὰ γίνῃ ἐφέτος; Θὰ ἔχουμε πάλι τὰ ἴδια; Θὰ συνεχισθῇ ἡ ἀπὸ ἐτῶν κρατοῦσα «ἀπαράδεκτος», «ἀνεκδιήγητος» κατάστασις;

Αἱ ἁρμόδιαι Ἀρχαὶ ἂς λάβουν τὰ «ἐνδεδειγμένα» μέτρα ἐγκαίρως. —Αἴγινα. Ἔνοπλος συμπλοκὴ κατοίκων μετὰ λαθροκυνηγῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων ...ἀξιωματικὸς τῆς Χωροφυλακῆς, μὲ ἐλαφρῶς καὶ βαρέως τραυματισθέντας. Ἀθην. Ἐφημ. 28.5.77. Ἀποκίτσα Βάλτου. Ἔνοπλος συμπλοκὴ λαθροκυνηγῶν μετὰ δασικῶν ὑπαλλήλων. Τρεῖς τραυματίαι. (Ἀθην. Ἐφημ. 15.9.77).

Ὁ τύπος, τὰ μέσα ἐνημερώσεως ἂς ἐπισημάνουν.

Εὐχαριστῶντας γιὰ τὴν φιλοξενία.

Ρίον 29.9.1977
ΕΛΕΝΗ Δ. ΙΝΔΑΡΕ